

вирішення проблем та використання перспектив дозволять підприємствам досягти успіху та стати конкурентоспроможними у сучасному бізнес-середовищі.

Список використаних джерел:

1. Куташенко Д.М. Сучасні тенденції розвитку менеджменту / Д. М. Куташенко // *Сучасний менеджмент: моделі, стратегії, технології*: матер. XXII Всеукр. щоріч. студент. наук.-практ. конф. за міжнар. участю, м. Одеса, 22 квіт. 2021 р.: тези допов. Одеса, 2021. С. 3-4
2. Панкратова О.М. Цифровізація як сучасний тренд розвитку менеджменту. *Економіка та суспільство*. 2021. Вип. 33. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-55>.
3. Гринько Т.В. Теоретико-методологічні основи адаптивного інноваційного розвитку. *Економіка промисловості*. 2011. № 2-3. С. 54-55.
4. Гринько Т.В. Організаційне забезпечення адаптивного управління інноваційним розвитком промислового підприємства. *Культура народів Причорномор'я*. 2011. № 213. С. 40-44.

Канд. псих. наук Крупський О. П., Стасюк Ю. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ОСОБЛИВОСТІ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ

Культура безпеки в медичних закладах є ключовим аспектом, що визначає якість надання медичних послуг [4]. Вона впливає на всі аспекти медичної практики: від управління ризиками [8] до задоволення потреб пацієнтів [9]. Розвиток ефективної культури безпеки вимагає спеціалізованих підходів та постійного вдосконалення. Забезпечення безпеки в медичних закладах потребує спільних зусиль керівництва, медичного персоналу та інших зацікавлених сторін. Дослідження особливостей культури безпеки в медичних закладах є актуальним завданням в контексті постійних змін у сфері охорони здоров'я.

Підходи до трактування терміну «культура безпеки» були проаналізовані у роботі [1]. Але культура безпеки медичних закладів є більш складним і багатограним питанням, а її ефективність залежить від кількох ключових факторів. Сприйняття персоналом культури безпеки пацієнтів підкреслює необхідність покращення рівня укомплектованості штату, відкритого спілкування, зворотного зв'язку після помилок та інформування про несприятливі події [3]. Опитування, проведене в навчальній державній лікарні в Бразилії, виявило сильні сторони

в очікуваннях щодо керівників, дій, що сприяють безпеці пацієнтів, і командної роботи, а також слабкі сторони в некаральному реагуванні на помилки, зміні змін і адекватності персоналу [6]. Було виявлено, що культура безпеки пацієнтів у хірургічних відділеннях навчальних лікарень є сильнішою, ніж у приватних лікарнях, зі значними відмінностями у сприйнятті між медичними працівниками та медсестрами [5]. Дослідження, проведене в окремих навчальних лікарнях Тегерана, виявило потребу в поліпшенні кількох аспектів культури безпеки пацієнтів, зокрема в некаральному реагуванні на помилки, а також у передачі і переході від одного пацієнта до іншого [7]. Ці висновки підкреслюють важливість звернення до цих конкретних сфер для підвищення культури безпеки в медичних установах.

Формування культури безпеки в медичному закладі залежить від особливостей організаційної культури закладу та рівня сформованості професійної культури [2] співробітників закладу. Ці два вектори впливу відповідають за існуючі в закладі традиції і відношення до лідерства та керівництва; необхідності навчання персоналу, та формування необхідних професійних навичок; комунікативних «звичок»; системи внутрішнього контролю та аудиту; орієнтації на співпрацю із стейкхолдерами та постійне вдосконалення; до розуміння відповідальності та своєчасності інновацій.

Серед особливостей культури безпеки в медичних закладах можна виокремити: високу важливість комунікації та співпраці між медичним персоналом; наявність інструкцій та процедур (протоколів) щодо виконання медичних процедур та надання допомоги; підвищену увагу спільноти до дотримання медичних стандартів щодо стерильності та гігієни; необхідність враховувати специфічні потреби та характеристики пацієнтів (вік, стан здоров'я та особливості хвороби); свідому згуртованість команди медичного закладу, що розвиває взаємодопомогу та взаємну підтримку.

Отже, ми вважаємо, що організаційна культура медичного закладу відіграє вирішальну роль у формуванні культури безпеки. Ключовим аспектом «культури безпеки» є створення середовища, де кожен працівник розуміє важливість безпеки для успішної роботи закладу та забезпечення якісного надання медичних послуг, а крім цього у працівника ще є вміння, бажання і готовність дотримуватися

встановлених процедур та стандартів безпеки в своїй професійній діяльності. Це вимагає від керівництва всіх рівнів активного заохочення дотримання стандартів безпеки та надання необхідної підтримки та допомоги. Важливо, щоб організаційна культура сприяла відкритій комунікації між членами медичного персоналу, а також між керівництвом та пацієнтами. Чим більше прозорості та взаєморозуміння, тим ефективніше можна виявляти та вирішувати проблеми безпеки. Лідери мають стати прикладом в цьому плані, виявляючи власну зосередженість на безпеці та впливаючи на підлеглих для прийняття схожого підходу.

Список використаних джерел:

1. Громцева Д.К., Крупський О.П. Професійна культура і безпека: інноваційний підхід до впровадження в медичному закладі. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Менеджмент інновацій*. 2018. Т. 23. №. 5. С. 15-23. URL: <https://doi.org/10.15421/191517>.
2. Крупський О.П., Стасюк Ю.М. Особистість у просторі економічної культури. *Особистість у просторі культури*: Матеріали II Севастопольського Міжнародного науково-практичного симпозиуму 23 вересня 2010 р. Севастополь: Рібест, 2010. С. 45-46.
3. Ayoub A.Y. et al. Factors contributing to patient safety culture: The staff perspective. *British Journal of Healthcare Management*. 2021. Vol. 27. №. 12. P. 1-6. <https://doi.org/10.12968/bjhc.2020.0144>.
4. Boughaba A. et al. Study of safety culture in healthcare institutions: case of an Algerian hospital. *International journal of health care quality assurance*. 2019. Vol. 32. №. 7. P. 1081-1097. <https://doi.org/10.1108/IJHCQA-09-2018-0229>.
5. da Costa Martins Silva Lopez E. et al. Culture of patient safety in surgical units of teaching hospitals. *Revista Mineira de Enfermagem*. 2020. №. 24. <https://doi.org/10.5935/1415-2762.20200027>.
6. de Borba Netto F. C., Severino F. G. Results of a safety culture survey in a teaching public hospital in Cear? *Revista Brasileira em Promocao da Saude*. 2016. Vol. 29. №. 3. P. 334-341.
7. Ebadi Fard Azar F. et al. Study of patients'safety culture in Selected Training hospitals affiliated whith Tehran university of medical sciences. *Hospital Quarterly*. 2011. Vol. 11. №. 2. P. 55-63.
8. Lawati M.H.A. L. et al. Patient safety and safety culture in primary health care: a systematic review. *BMC family practice*. 2018. Vol. 19. P. 1-12. <https://doi.org/10.1186/s12875-018-0793-7>.
9. Lee J.Y. et al. US hospital culture profiles for better performance in patient safety, patient satisfaction, Six Sigma, and lean implementation. *International Journal of Production Economics*. 2021. Vol. 234. P. 108047. <https://doi.org/10.1016/j.ijpe.2021.108047>.